

fe selv de bedst begrundede Onsker opfyldte gjen- nem Nigsdagen. Jeg tror nu at have sagt, hvad der er nødvendigt for at begrunde disse Forslag, og skal hermed standse.

S. P. Hansen: Det har glædet mig at se, at Udvalget har tiltraadt Indenrigsministerens Forslag om et Beløb af 1,600 Kr. til Postpostfagers Omdeling i Aarhus, da jeg ser, at Hensigten dermed er at sætte Aarhus i Stand til at faae en Befordring mere til at bringe Postpostfager om i Byen. Det har jo længe været et Saan for Aarhus, at det ikke har havt en Befordring til denne Brug, da det jo er en Selvsølge, at en By som Aarhus, der i Løbet af den sidste halve Snes Aar er bleven dobbelt saa stor ikke alene med Hensyn til Folkemængde, men ogsaa i Udstrækning, nu behøver det Dobbelt i Retning af den Slags Betjening end tidligere, og jeg er derfor paa Aarhus' Vegne meget taknemlig for, at et saadant Forslag er fremkommet og tiltraadt af Udvalget, da der jo saa ikke er Tvivl om, at det vil blive bevilget her i Thinget. Jeg har endnu et Onske med Hensyn til Aarhus om en Foranstaltning, som jeg ikke alene haaber, men ogsaa veed vil komme mange maasse de fleste Beboere i Landet til Nytte, især dem, der reise, og det er det, at det ret snart maa blive foranstaltet, at vi kunne faae en daglig Forbindelse mellem Aarhus og Hovedstaden over Kallundborg, da det er den bekvemteste Route, man kan tage mellem de 2 store Byer. Aarhus er jo nu Landets næststørste By, og man kan vistnok gjøre Krav paa, at denne og Kjøbenhavn komme i en saa bekvem Forbindelse med hinanden, som det er muligt, og det er utvivlsomt, at den nævnte Route er den behageligste Tour ikke alene af den Grund, at man seiler den halve Bei og fjører den anden halve paa Sernbanen, men ogsaa af den Grund, at Reisen endes 2½ Time hurtigere, naar den gaar over Kallundborg, end naar den gaar over Fyn, og 2 Timer hurtigere, end naar man tager direkte med Dampskibet fra Aarhus til Kjøbenhavn, og ved hvilken sidste Tour man tilmed risikerer at komme til at ligge for Anker i taaget Veir ude i Rattegat. Jeg vil derfor meget anbefale, at den ærede Indenrigsminister muligvis til 3die Behandling af Finantsloven kunde finde sig foranlediget til at stille Forslag om at faae et passende Beløb bevilget, herved maa kunde blive sat i Stand til at faae en daglig Forbindelse oprettet over Kallundborg mellem Aarhus og Hovedstaden. Jeg mener ogsaa, at dette maasse kunde være godt lige i denne Tid, da der tales saa meget om Enighed. Det ærede Mindretals Ordfører (Scavenius) begyndte igaar sit Foredrag med at formane os til Enighed og Fredsommelighed, saaledes at Finantsloven kunde ventes at blive vedtagen i begge Thing. Det kunde maasse bidrage lidt til Enigheden, at det Skib, som skal bruges mellem Korsør og Nyborg,

ikke nødvendig behøvede at være saa stort, naar den meste Trafik og Befordring af Folk kom til at gaa over Kallundborg i Stedet for over Fyn. Da kunde man altsaa bruge det største Skib, vi nu have, til Farten mellem Kiel og Korsør, og et mindre Skib vilde jo da kunne gjøre Tjeneste ved Farten mellem Korsør og Nyborg, naar der ikke skulde beføres saa mange Folk ad denne Bei. Dette kunde da maasse sri den ærede Ordfører for Mindretallet fra at opfordre Ministeren til, hvis Folkethinget ikke vilde bevilge Penge til det forlangte Skib, da selv at forskaffe sig et saadant, idet jeg antager, at han saa bedre vilde kunne hjælpe sig med de Skibe, som allerede ere i Brug paa de 2 Router mellem Korsør og Nyborg og imellem Korsør og Kiel. Jeg vil derfor haabe, at den ærede Ordfører for Mindretallet vil støtte Sagen, da han jo dermed rykker en lille Anstødssten til Side og snarere gjør sig fortjent til det Studsmaal, som han igaar gav sig selv, nemlig, at han vilde bidrage Sit til, at Finantsloven kunde blive saaledes, at den kunde blive vedtagen i begge Thing.

Thomsen: Det er kun et enkelt Punkt i den foreliggende Betænkning, vedrørende det Af-snit, som er under Forhandling, hvorefter jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger. Jeg vilde have kunnet spare mig overhovedet at gjøre nogen Bemærkning i den Retning, dersom Diskussionen her i Salen angaaende dette Punkt havde indskrænket sig til det, der fremkom fra den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører gif saa let hen over dette Punkt i Betænkningen, at jeg i Grunden fik Indtrykket af, at han ikke saa meget stærkt sluttede sig til de noget skarpe Udtalelser, der findes i selve Betænkningen. Den ærede Ordfører brugte rigtignok Udtryk, som, naar de læses, se meget alvorlige og slemme ud, idet han talte om „blodige Kontrakter“; men da jeg samtidig saae det Smil, der spillede fra hans Ansigt, idet han udtalte sig, fik jeg egenlig Indtrykket af, at det nærmest var en Slags blodig Ironi, han anvendte lige overfor dem, der have villet skrue disse Kontrakter op til noget saa Forsæderligt og noget saa overordentlig Byrdefuldt. Da jeg imidlertid, foranlediget ved andre Uttringer, der senere ere faldne angaaende denne Sag, anser mig forpligtet til at tage Ordet, vil jeg dog benytte Leiligheden til at knytte nogle Bemærkninger særlig til Udvalgsbetænkningen, saaledes som den foreligger angaaende dette Punkt. Der siges i denne Betænkning, at „Folkethinget gjentagne Gange har udtalt sig imod disse Kontraktens Afslutning“. Dette er et Faktum, som for mig er fuldstændig nyt. Efter almindelig Sprogbrug forudsætter man jo, at, naar Nogen udtaler sig imod Kontraktens Afslutning, saa maa denne Udtalelse have fundet Sted inden selve Kontraktens Afslutning; men selve Kontrakterne vare afsluttede,